

РЕШЕНИЕ

№ 2153

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Маргарита Йорданова**

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **547** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма],[ЕИК] срещу Решение №61127 от 11.03.2019г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 114 -ти с-в, постановено по н.а.х.д. №3401/2018г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № F349739 от 08.01.2018г., издадено от заместник директора на ТД на НАП С., с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 лева на основание на чл. 74, ал.1 от Закона за счетоводството /ЗСч/, за извършено нарушение на чл. 38, ал. 1, т.1 от ЗСч.

Касаторът релевира възражения за неправилност на решението на СРС, като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Изтъква, че при постановяване на решението, въззивната инстанция се е позовавала на факти, изложени в писмо №12-00-307/19.07.2017г. на ЦУ на НАП при липса на мотиви защо писмото се приема за относимо към спора. Позовава се на изтекла абсолютна погасителна давност за нарушението. Моли да бъде отменено решението на СРС и да бъде постановено друго, с което НП да бъде изцяло отменено. В проведеното съдебно заседание, касаторът се представя от адв. П., която поддържа жалбата и излага твърдение, че в НП не е определена точната дата на извършване на нарушението,

което води до неправилност на акта. Неспазването на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН е винаги съществено нарушение в административнонаказателното производство, поради което моли за отмяна на НП.

Ответникът по касация – ТД на НАП-С., редовно призован се представлява от юрк. И., който моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Съдът е приел, че на 06.10.2017 г. на [фирма] е съставен АУАН за това, че като задължено лице по ЗСч не е подало в законоустановения срок до 30.06.2017 г. годишен финансов отчет за 2016 г. в Търговския регистър. Срещу така издадения АУАН на 11.10.2017 г. нарушителят е подал възражение.

Заявлението за вписване в търговския регистър на ГФО е подадено на 04.09.2017 г. и е констатирано закъснение от 2 /два/ месеца и 4 /четири/ дни.

[фирма] е подало годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от Закона за корпоративно подоходно облагане /ЗКПО/ за 2016 г. с вх. № 2214И0204792/31.03.2017 г. по описа на ТД на НАП, офис „Изток”, съгласно която за 2016г. нетните приходи от продажби възлизат на 60 630,73 лева /шестдесет хиляди шестстотин и тридесет лева и седемдесет и три стотинки/.

Сезиран с преписката по акта, административнонаказващият орган е приел фактическите обстоятелства за доказани, поради което е издал обжалваното наказателно постановление, с което за нарушение на чл. 38, ал.1, т.1 от ЗСч, на осн. чл. 74, ал.1 от ЗСч е наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 200 лв.

За да потвърди НП, СРС е приел, че НП е издадено при спазване на процесуалния и материалния закон. Обсъдил е доводите на касатора за незаконосъобразност на НП и е обосновал тяхната неоснователност.

Горната фактическа обстановка е установена след пълен и обективен анализ на събраните писмени доказателства и гласни доказателствени средства при разпита на св. А.. Същата съответства на събрания доказателствен материал, като не се установяват противоречия в него.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно наказателно преследване, поради което и наведените с касационната жалба доводи в тази насока се явяват неоснователни.

Настоящата съдебна инстанция споделя изводите на въззивния съд, че АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити съобразно разпоедбите на л. 42 и чл. 57, ал.1 от ЗАНН. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта, при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосноват неговата отмяна на процесуално основание.

Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч "предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, както следва: всички търговци по смисъла на Търговския закон - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година". Безспорно е, че касаторът е търговец по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 1 и чл. 2, т. 1 ЗСч.

Нормата на чл. 74, ал. 1 ЗСч, предвижда санкция за задължените субекти, които не публикуват финансов отчет в сроковете по чл. 38 ЗСч. т.е. установеното по безспорен начин противоправно поведение – заявлението за вписване в търговския регистър на ГФО е подадено на 04.09.2017г – със закъснение от два месеца и четири дни, изразяващо се в неизпълнение на задължението му по чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч. Съгласно чл. 74, ал. 1 ЗСч "който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0,1 до 0,5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лева". По отношение на предприятието следва да бъде наложена имуществена санкция в размер от 0,1 до 0,5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лева. В случая е наложена имуществена санкция в минимален размер - 200лв.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер на 80 /осемдесет/ лева.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.03.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състав, постановено по н.а.х.д. №3401/2018г.

ОСЪЖДА „С. Б.“ О.,[ЕИК] да заплати на ТД на НАП Териториална Дирекция на Национална агенция по приходите С. съдебни разноски по делото в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.